

SZEMLÉ.

HAZAI LAPOKBÓL.

A gyermek. 2. szám. *Nógrády* László (Az egyke-gyermek) ötszáz tanítótól szerzett adatokból az egyke-rendszer okait, a családra tett gazdasági és erkölcsi hatását s az egyke-gyermek egyéniségét rajzolja. A számbeli szaporodás elmaradásánál nagyobb baj az, hogy az egyke morális dekadenciát jelent, mély és sötét lelki sebeket rejt, ragadós betegség, megteremti a gazdasági, fizikai és morális enerváltságot. — *Lakatos* Lajos (Hogyan emlíztessünk prózai szöveget?) azt ajánlja, hogy a szószerint megtanulandó szöveget csoportosítva írja fel a tanító a táblára, azaz kisebb, értelmes szakaszokban. Sőt azt szeretné, hogy a tankönyvekben is így legyen kinyomatva, amit okvetetlenül könyv nélkül kell tudni. Erre azonban nem fogadhatjuk el oknak, hogy «a tanítóknak és tanulóknak nagy előnyére szolgálna.»

Család és Iskola. 4. szám. *Krizsán* Gábor részletesen bemutatja, az 1. elemi osztályban a beszéd-gyakorlati órán mily kézimunkát lehet végeztetni; ezt a kapcsolatot nagyon gyümölcsözőnek tartja. — 5. szám. *Gockler* L. a Fővárosi Pedagógiai Szemináriumot ismerteti részletesen; külföldi adatok előadásával világítja meg azt a hiányt, hogy a mi «iskolaszervezetünk nem kényszeríti a tanítót továbbképzésre.» *Lux* Gyula a német tanítóegyesületek 1911. évi munkásságát, *Molnár* Oszkár a szombathelyi erdei iskolát ismerteti.

Húszadik Század (XV. évf., 17. kötet; szerkeszti Jászi Oszkár.) 2. szám. *Káplány* Géza (A családi nevelés válsága és a jövő nevelése) megállapítja, hogy a mai sok nevelési törekvés mind az iskolára vonatkozik, a családi nevelés terén semmi mozgás, ez ma is századok óta megszokott állapotában van. Az okot a szülők tudatlanságán kívül gazdasági, szocialis és morális tényezőkben keresi. Jellemzi a sokak által hangoztatott kollektív nevelést, bemutatja az irodalmunkban már többször ismertetett új iskola nevelését, Reddie intézetét véve például; megállapítja, hogy az ily nevelés ma csak a dúsgazdagok kiváltsága lehet s hogy a nevelésnek nem is érdeke, mert a gyermekekre nézve káros lenne a szülőt a nevelésből kizárnunk. Az anya szeretete pótolhatatlan s a jövő társadalma a mai tünetekkel szemben a gyermeket jobban is becsüli majd.

Keresztény Magvető (Kolozsvár, XLVIII. évf., 1913., Szerkeszti Gál Kelemen, Gálfi Lőrinc). 1. szám. A szerkesztőség beje-